

Той въ много тяжкы неволи ся облѣга на Бога. *Л. Д. 1872 р. 95.* На народѣтъ ние не можеме да са облѣгнемъ. *З. 308.* А кой си ты, който ся облѣгани на силы-ты си та мыслишь, че можешъ постигна такъ-во нѣчто? *Л. Д. 1873 р. 211.* Човѣцитѣ за сичко са облѣгатъ на себе си, а не могатъ на нищо да устоятъ (*Ils se promettent tant d'eux mêmes—*). *Т. 244.*

Облѣкло с. с. 1) одежда, платьѣ: Събличай чърно облекло, Обличай синѣ и зелено, Че щешъ далеко да идешъ Прѣзъ деветъ гори зелени. *Д. 41, 18—21.* Гдѣто ставать тунуртинъ ноця, вѣрвать, че има таласаме, и едни ужъ видвали челоуѣчески сѣньки съсъ бѣло облекло. *Ч. 43.* Селци си имать шивачы по села, кои имъ кроють и шийтъ народное старо-българско облекло. *Ик. 87.* Въ переносн. значеніи: А во други (пѣсни) сѣ огледвѣтъ старина-та подѣ ново облекло. *М. р. VII. 2)* туалетъ: А кѣдѣ е Емилиа? тя се, безъ сумненіе, занимава, съ облеклото си? *З. П. 26.*

Облѣкѣ **Облѣчѣ** и. св. **Облѣчамъ** **Облачамъ** и. дл. 1) надѣну, надѣвамъ (на себя): Чърни си дрехи съблекла Сини и зелени облѣкла. *Д. 41, 25—26.* Облеколъ Димо, облеколъ, Деветъ кошули свилени. *В. 348.* Ой невесто, Момчулце млада! Донеси ми Момчулова руба, На Велигденъ коя облѣквеше. *М. 105.* 2) одѣну, одѣвамъ кого-либо: На скоро го (дѣте-то) облѣчи въ топицка рызница. *Л. Д. 1869 р. 97.* Хранилъ самъ те и облачилъ (*Ich hab dir Nahrung und Kleider gegeben*). *Рш. 80.* Дъще царскіятъ синъ да мѣ земѣ, ждѣ му напридѣ едно вартену съ прѣждѣ да си облече сичка-та вуйска. *Ч. 252.* **Облѣкѣ** са **Облѣчамъ** са 1) одѣнуся, одѣваюсь: Сѣ промѣни, сѣ нареди, сѣ облече малка Стана. *М. 413.* Извадила най-башъ дрехи, И ся облѣкла и накутила. *М. 172.* 2) оперюся: Въ единъ мѣсець време наѣкнахъ и станяхъ мажіе, тако що сѣ (са) облѣкле оння пилета и преродихъ се. *Тб. 40.*

Облѣпѣ и. св. **Облѣпвамъ** и. дл. облѣплю, залѣплю; облѣпляю: Пчелы-ты трѣба да ся положать на затулно сухо мѣсто и да ся облѣпять отвѣскаждѣ добрѣ. *Л. Д. 1870 р. 188.*

Облѣченъ пр. 1) одѣтый. 2) разодеый (син. премѣненъ). **Облѣченичѣкъ** ум. Годеникъ-тъ ходи все облѣченичакъ съ по-чисти прѣмѣны. *Ч. 72.*

Облѣщѣ и. св. — **очи** и **Облѣщѣ** са выпучу, уставлю глаза: Чѣкахъ съ заннати уста, облѣщени очи—съ надѣжба дано видѣ пакъ любезната си. *Х. II, 135.* Очитѣ ми бѣха облѣщени на тѣзи господжа, на които хубостъта бѣше неизказана. *Ів. 137.* Сички-тѣ тѣзи партій